

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकार्याषट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ सहदेवमथायांतमिति

तावकः सैनिकाश्चापि मे निरे निहतं वृषं ॥ ततो तिचुक्रुशुः सर्वे ते हा हे तिसमंततः ॥ ६० ॥ तेषां तु निनदं श्रुत्वा त्रस्तानां सर्वयोधिनां ॥ भीमसेनस्य नादं च श्रुत्वा रा
जन्महात्मनः ॥ ६१ ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा हतं मत्वा सुयोधनं ॥ अभ्यवर्तत वेगेन यत्र पार्थो वृकोदरः ॥ ६२ ॥ पंचालाः केकयामत्स्याः सृजयाश्च विशांपते ॥ स
र्वोद्योगेनाभिजग्मुर्द्रोणमेव युयुत्सया ॥ ६३ ॥ तत्रासीत्सुमहदुद्धं द्रोणस्याथ परैः सह ॥ घोरे तमसि मग्नानां निघ्नतामि ते ररं ॥ ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रो
णपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे दुर्योधनापयाने षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ संजय उवाच सहदेवम
थायांतं द्रोणप्रेप्सुं विशांपते ॥ कर्णो विकर्तनो युद्धे वारयामास भारत ॥ १ ॥ सहदेवस्तुराधेयं विध्वानवभिराश्रुगैः ॥ पुनर्विव्याध दशभिर्विशिखैर्नतपर्वभिः ॥ २ ॥
तं कर्णः प्रतिविव्याध शतेन तपर्वणां ॥ सज्जं चास्य धनुः शीघ्रं चिच्छेद लघुहस्तवत् ॥ ३ ॥ ततो न्यङ्गनुरादाय माद्रीपुत्रः प्रतापवान् ॥ कर्णं विव्याध विशत्यात
दद्भुतमिवाभवत् ॥ ४ ॥ तस्य कर्णो हयान् हत्वा शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ सारथिं चास्य भहेन द्रुतं निन्येयमक्षयं ॥ ५ ॥ विरथः सहदेवस्तु खड्गं चर्मसमाददे ॥ तदप्यस्य
शरैः कर्णो व्यध मत्स्यहसन्निव ॥ ६ ॥ अथ गुर्वी महाघोरो हेमचित्रां महागदां ॥ प्रेषयामास संक्रुद्धो विकर्तनरथं प्रति ॥ ७ ॥ तामापतंतीं सहसा सहदेवप्रचोदितां ॥
व्यष्टं भयच्छरैः कर्णो भूमौ चैनामपातयत् ॥ ८ ॥ गदां विनिहतां हृत्वा सहदेवस्त्वरान्वितः ॥ शक्तिं चिक्षेप कर्णायितामप्यस्याच्छिनच्छरैः ॥ ९ ॥ स संभ्रमंतस्तू
र्णमवपुत्यरथोत्तमान् ॥ सहदेवो महाराज हृत्वा कर्णं व्यवस्थितं ॥ १० ॥ रथचक्रं प्रगृह्या जौमुमोचाधिरथं प्रति ॥ तदापतद्वै सहसा कालचक्रमिवोद्यतं ॥ ११ ॥
शरैरनेकसाहसैराच्छिनत्सूतनंदनः ॥ तस्मिंस्तु निहते चक्रे सूतजेन महात्मना ॥ १२ ॥ ईषादंडकयोक्त्रांश्च युगानि विविधानि च ॥ हस्त्यगानि तथाश्वांश्च मृतां
श्च पुरुषान्बहून् ॥ १३ ॥ चिक्षेप कर्णमुद्दिश्य कर्णस्तान्व्यध मच्छरैः ॥ स निरायुधमात्मानं ज्ञात्वा माद्रवतीसुतः ॥ १४ ॥ वार्यमाणस्तु विशिखैः सहदेवोरणं जहौ ॥
तमभिद्रुत्य राधेयो मुहुर्ताद्रतर्षभ ॥ १५ ॥ अब्रवीत्सहस्रनाक्यं सहदेवं विशांपते ॥ मायुध्यस्वरणेऽधीरविशिष्टैरथिभिः सह ॥ १६ ॥ सहशैर्युध्यमाद्रैर्यवचो मे
माविशं किथाः ॥ अथैनंधनुषोग्रेण तु दम्भूयो ब्रवीद्वचः ॥ १७ ॥

शतानीकमिति चाध्यायौ स्पष्टार्थौ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥